

— Foia săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Trăim vremuri biblice.

Ce spune un învățat profesor refugiat din Rusia.

Intre refugiații din Rusia, trăesc la Paris și călău vestiți profesori de teologie ortodoxă: Bulgakoff Berdlaeff, etc. El și-au făcut trecere mare în lumea filosofilor și învățătorilor prin scrierile lor religioase și filosofice. În chip științific el stăcurează învățăturile Bibliei în lumea învățătorilor.

Acum de curând s'a tipărit în traducere românească o carte a lui Berdlaeff, „Un nou ev mediu“ (în tipografia Arhidiecezană, Sibiu).

Dela izbucnirea războiului celui mare—spune Berdlaeff în cartea aceasta—am ieșit din cadrul (hotarul) Istoriei. Ritmul (mersul), istoriei s'a schimbat: el a devenit catastofic. În zilele noastre pare că se clătină vechile și secularele temeli ale lumii moderne. Tot ce în Europa părea stabilizat prin obicei, se clatină. Ori despre ce ar fi vorba, nu se mai simte pământul tare sub picioare. Terenul e vremelnic și toate eruptiile sunt posibile, și în sens material, și spiritual. O întoarcere la mersul liniștit și obișnuit al istoriei, în zadar o mai aşteptăm.

Adeca, pe limba filosofică, Berdlaeff spune ceeace spune Biblia

despre vremile biblice, apocaliptice. „Ritmul istoriei a devenit catastofic“, adecă am intrat în zodia vremilor apocaliptice. Tropări prin lume calii apocaliptici dela Apocalipsa cap. 16.

Interesant e și ce spune Berdlaeff despre rostul de trecut și de viitor al creștinismului. Așa numitul „stat creștin“ — spune Berdlaeff — n'ar putea de acum servi la nimic căci el a ajuns la faliment...

Dar nu creștinismul e care n'a reușit atici, ci opera lui Constantin cel Mare, deși ea a avut o importanță și semnificație providențială.

Adeca Berdlaeff vrea să zică: Constantin cel Mare a făcut un mare bine bisericile și creștinismului punând capăt prigoaneilor. Dar în același timp, decretându-se creștinismul religia oficioasă de stat (în care desigur cu intrat „din oficiu“ mulțimea celor nedospiti), asta

a adus pe urmă la fallimentul „stației creștin“ și peste tot la slăbirea creștinismului.

„Crestinismul — spune mal de departe Berdlaeff — revine, pentru a zice astfel, la starea sa de dinainte de Constantin cel Mare. Biserică ortodoxă rusă și pozitiv întoarsă la această stare. Poate creștinismul e chemat a reveni încă mai mult în Napoli, la catacombe, și de acolo să cucerească de nou lumea“.

Adeca Berdlaeff vrea cu aceasta să spună că s'ar putea să vină și peste bisericiile Europei urgia din Rusia și atunci creștinismul va fi silit să intre iar în catacombe. Dar — întocmai ca azi în Rusia — biserică lui Hristos se va întări în catacombe și de acolo va ieși iar creștinismul cel primar, cel viu, care va cucerii de nou lumea“.

Dar această „renaștere în catacombe“ se va produce poate numai pentru unii (pentru cel gata a muri pentru Hristos) și poate numai la sfârșitul vremii — zice Berdlaeff.

Îată și aceste interesante păreri sunt o dovedă că trăim vremuri biblice, vremuri apocaliptice, care strigă pe noi să ne întoarcem la Dumnezeu până mai e timp,

Dupa 4
cop 9

Cuvânt de ordine către frații ostași.

Fraților mei iubiți de pretutindeni!

Vă strig și eu cuvântul meu de dragoste — către Hristos, către Biserică, care este trupul Lui. Cuvântul meu de dragoste către adevărată măntuire.

— Stați pe loc, nu vă smintiți... stați necliniti în credință și dragostea, ce ați primit-o — prin credință și dragostea părintelui nostru prea iubit și scump — Iosif Trifa. Să nu cădeți nici decum, din ce ați ajuns, voi astăzi.

Liniște și pace!... Chiar mai vârtos, — întăriți-vă și vă îmbărbătați!

Ceea ce se face cu părintele nostru în veci nepărăsit și neutitat și atât de nedreptățit, se face nu altceva decât după evanghelia. Evanghelia — în toată măreția ei — se împlineste și asupra părintelui nostru. Dacă este prizonier așa cum este, — apoi e un semn vădit, că el calcă drept pe uremele adverățării apostol a lui Isus. Că merge pe calea și ușă cea strâmtă, cari duc la Dumnezeu. E un semn vădit că halina cea frumoasă preotească, — halina cea îngerească, o poartă în adâncul înimii, — cu toată credința, cu un cuget bun și treaz. O poartă cu toată sfîntenia și cu frica lui Dumnezeu, — care este rădăcina și începutul Intelepciunii celor dumnezezești.

Eu unul deloc nu mă smintesc, că mai mult mă întăresc în credința mea, — când privesc nedreptățirea unul preot adverătat, — precum este păr. Iosif Trifa. Când îl văd prizonit și pedepșit — alături de stălpii

bisericii, — sf. Ioan Gură Aur (caterisit de 3 ori), sf. Vasile cel Mare (de 6 ori) și sf. Ciril din Alexandria (de 15 ori), — atunci chiar îl fricesc pe scumpul nostru prizonit de oameni, — dar atât de mult iubit și ocrotit de Dumnezeu.

Fraților iubiți! — Să facem un zid tare de credință și de dragoste — în jurul părintelui Iosif Trifa. — În jurul bisericii adevărate. În jurul lui Isus cel Răsărit și înviat. — În jurul Adevarărilui dumnezeesc.

Să ne reducem aminte de învățăturile dumnezești, cari ni s-au dat la foale — Despre cel fricoș despre Cruce și despre cel biruitor. — Să să fim cu îndrăsneală sfântă.

Să avem inimă sf. Vasile cel Mare, care zicea: „Intru toate noi purtăm smerenie și blândețe, dar cănd cineva ar vrea să ia de la noi pe Dumnezeu și dreptatea Lui, o, atunci nu ne temem de nici unul“.

Eu unul, — pentru dreptatea lui Dumnezeu, — sunt gata să-mi pun și halina preotească cea din afară, rămânând cu cea mai scumpă și înțimă, pe care nu îmi va lăua-nimic.

Fraților! — Liniște, credință și statornicie, — până la capătul lupiei noastre pământești!...

— Domnul Isus Hristos, Maica Lui și toți sfinții să fie în ajutorul nostru!

Pă. Vladimir Popovici, ostaș — Basarabia

Verso

Măreata adunare dela Simeria.

Sute de frați din 50 sate. O adunare de lacrimi și durere.

In Dumineca Florilor ne-a strâns la Simeria veche, durerea și dragoste. Sute de frați din 7 județe, au venit cale de zeci și sute de Km, pe jos sau cu trenul pentru a-și împreuna rugăciunile și lacrimile lor la picioarele crucii – pentru durerea ce greu apasă umerii celui care le-a arătat pe Domnul și măntuirea.

Sau strâns aici, la chemarea unor frați, muncitorii deschisauți de partea boalașismului ucigător, plăgari scoși din răutarea politicii de partid, săteni și orășeni smulși din falanga bețivilor, femei, isărăvite de obiceul clevetirii și alte păcate, tineri, porniți pe calea sfinteiței, toti au venit să-și împreune glasul de recunoșință, să se roage și să mulțumească Domnului pentru cel ce i-a strâns de pe căile lumii în osătia lui.

In casa Domnului ne-am strâns la rugăciune. După slujbă, a urmat o scurtă adunare unde au

vorbit frații Berian și Popa Petre. La ora 2 urcămăr pe deal la biserică unde se desfășoară programul Oastei.

Salutul adus de fr. Bucur din partea fraților și al pă. Iosif dela Sibiu, e primul cu lacrimi de întreaga adunare. Duios, părușăzător, stăcănd lăcrimi vorbește fr. notar Diotă, Trandafir, Munteanu, Lugoj, Lazăr Maier, Popa Petru, Traian Stanciu, Arad, Stanulescu Andrei, Urdea, Cluj, Gh. Muntean, I. Opris, Ion Ene, Bughea Muscel, Bucur, Sibiu, Radu, Hundoara, apoi surioarele Maria dela Batiz și Maria dela Madă ne-au făcut să lăcrimăm prin cântările și declamările lor.

Sa trimit din sănii adunării o cerere către I. P. S. S. Patriarh pentru părlutele Iosif.

Părerile, cu susținătoare inviorante, am pornit spre ale noastre, slăvindu-l pe Domnul.

Fr. N. Urdea
elev C. F. R. Cluj

Si glasurile multelor de adunări și susținătoare, ca astăzi:
Suntem gata și pentru plug și pentru jertfă.

Iubite părinți Iosif.

Multe am avea să vă aducem la cunoștință din cele ce se petrec pe frontierile Hunedoarei, dar nu am voi să vă înmulțim durerea, ci vă ziem doară și noi cei adunăți în cele trei adunări avute în comunele: Nădășlia de Jos în 25 Martie, Batiz în seara de 27 Martie și în Silvasul de Jos în 29 Martie. Din partea noastră fișă linăștiți, ori ce-ati auzi despre noi, să nu vă întrețeze ea și cănd văd disprijui și părtășii.

Noi ne vom sili să raportăm cele mai importante prin rugăciunile noastre către s-cumpul nostru Măntuitor Isus Regele cel mare, dela care totodată cerem și ajutor și putere spre a ne învredni să putem rămâne buni ostași îl Lui și buni apărători a Sfintei Biserici slături de Sfintă-voastră și împreună cu frații și oștirii cei cari nu părăsesc înaintul în vreme de primejdie.

Suntem gata și pentru plug și pentru jertfă!

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitorul. (Urmează isolăturile a două de frați din Batiz: Gheorghe Munteanu și familia, Ioan Predoian, Ioan Tîrlea I, Ioan Tîrlea II, Maria Petrescu, Gheorghe Măranion și familia și Sofia Blagioi).

Din Sântămăria de piatră: Stăncioi Ioan și 35 frați.

Din Cerna: Goghița Ioachim și 23 frați.

Din Cincis: Dragotă Leontiu și 6 frați.

Din Crișenii: Tuza Ioan și 12 frați.

Din Rusi: Lupșa Ion și 10 frați.

Din Măceul: Popescu Ioan Mircă 3 frați și 6 surori.

Din Sebeș-Alba: Popa Petru în numele fraților.

Din Nădășlia de sus: Stănculea Andriș și 30 frați.

Din Ocoteșul mare: Popescu George și 10 frați.

RAPOARTE

am mai primit din :

Voiești-Gorj, rap. fr. Dumitru Ilie Tascău – biruințe, mereu înainte!

Costești-Dâmbovița rap. frații bucurii.

In Oaste s'au mai inscris înca 80 susținătoare lângă cele 50. Domnul birule. Oastea lui merge înainte.

Din Băile Govorlui rap. fr. Toader V. Stefan – biruințe. O mărturisire mișcătoare de zacheu, ne-a mișcat mult.

Buzău, rap. fr. Mihail Lemnaru. Înimele se aprind pentru Domnul tot mai mult. Isus Biruitorul birule.

Câțcău-Somes rap. fr. Perşa Gavriș. Oastea crește. S'au mai inscris din Câțcău 12 susținătoare (Domnul șiție) din Muscel 10; din Cetate 4; și Aug. Cosma din Săliște.

Rucăr-Muscel scrie plin de Duh și drăguște fr. învățător Gh. Pârnuță.

De pe frontul Munteniei.

Biruințele dela Cartojani - Vlașca.

Prea cucernice Părinte Trifa,

O minunată adunare am avut noi frații din V. Mari, Corbi Ciungii și Vlașca, în com. Cartojani-Vlașca. Cu mulțumire bucurie ne-a primit părintele și pe a vesti poporului cine suntem. După amiază totul a venit la adunarea dela școală. Tot așa și seara până târziu la ora 10. Ștărea lumea și pe afară ca să asculte cuvântul Domnului. Dar sătan văzându-și căciulmele goale, nu se lasă mai prejos. Face mobilizarea generală a întregului iad, unelește prin primarul satului Marin Ciucășă pe care-l trimite la noi să ne intrerupă lucrarea Domnului. Venind la noi primarul, a început să ne insulte și să strige în gura mare, că nu trebuie să ne ducem la biserică și la preot, ci să venim întâi la primărie că de aceea este primar.

Întreaga adunare auzindu-l au început să strige să ieșă afară din școală că ei vor să asculte cuvântul lui Dumnezeu și vor să se pochâșă de păcatele lor.

Părintele Ștefan Georgescu și cu el învățătorul Constantinescu și-au arătat o iubire desăvârșită pentru Oastea Domnului.

Ambii și-au cerut înscrerea în Oastea Domnului împreună cu încă 20 de susținătoare.

Domnul să le ajute.

Slăvit să fie Numele Lui și pentru această biruință.

Ostașă Gh. Illescu și Ion M. Mănilă.

Dela frații din Balomir.

Prea iubite Părinți Iosife,

Noi ostașii Domnului din com. Balomirul de câmp, vă rugăm să publicați aceste rânduri, în foaia noastră dragă «Isus Biruitorul», despre veteranul Oastei din comuna noastră Anghel Nicolae, pe care la chemat Domnul la cele eterne în ziua de 3 Februarie 1936, în etate de 42 ani, rămânând în urmă trei copii orfani.

Lam condus în căntăriile Oastei până la mormânt, din preună cu frații din Jibot, Vinerea și Tărtăria. Adunările noastre se în regulă de două ori pe săptămână, acolo unde odinioară petrecem în nepăsare.

Următorii frați și-au cerut înscrerea în Oaste.

Frații din Balomir Manailă Ioan, Stanca Parascivă, Saveta Fischisă, Paraschiva Anghel, Lăpadat Livia, Jubetean Ioana.

Slăvit să fie Domnul.

Biruința dela

Scărișoara-Romanății.

Toți fruntașii satului au venit la Oaste.

In com. Scărișoara jud. Romanății s'infiojăt nu de mult o Oaste a Domnului care înaintează frumos spre Canaan. In ziua de 1 Martie s'a înut o adunare la care a luat parte întreg satul cu totii fruntașii lui.

Frații au desfășurat un frumos program cu predici, cântări, poezii și o piesă religioasă lucrată de fr. Andrei N. Ciobanu.

Au luat parte frați din 3 comune, precum și preotul și dir. școlar din sat care au vorbit poporului.

Numărul fraților din Scărișoara se ridică la peste 130 de susținătoare.

Domnul să le ajute.

Fr. Ion T. P. Florea.

Din Comișani.

Venim și noi,

cu genunchii plecați (Filipeni 2, 10), a ne înscrise și noi în mișcarea Oastei Domnului Isus Biruitorul.

Domnul să ne ajute a lupta contra păcatului, învrednicindu-ne a putea fi scrisi în ceruri în carteă vieții. Ogeorghe N. Stanciu, Ion Zaban cu soția, Tudor Niculescu cu soția, Ion Gh. Petre, Ion I. Ctin, Constantin Vasile, Stan I. Gh., Maria Florea, Nale Gh. Popescu, Dumitru Gh. N. Stanciu, Vasile Gh. N. Stanciu și Stelian Zaban.

N. Necatu.

O frumoasă

serbare a Oastei,

a avut loc în com. Iusnările – Brăila. Au luat parte frați din 10 sate cu 3 steaguri. Toată lumea a alergat la adunare să asculte cuvântul Domnului ce să vorbește prin glasul pă. Negrilă și Lupu, a fr. Ioan și sororii Aneta și a d-lui director dela școală prim. Nr. 2 — S'au vărsat multe lacrimi. Domnul a fost slăvit.

Nistor Muntean și Ctin. I. Gavriliă, ostaș.

Si acum, plecăm la plug în ogorul Domnului.

Cu drag vă raportăm cucernice părinți, că adunarea din Seceni (29 Martie) a mers bine. Deși a plouat, frații au venit cu bucurie.

Rodul adunărilui au fost 6 susținătoare care au depus legămăntul în fața sf. Altar. Părintele din Cliciova ne-a înclinzat inimile cu focul sfânt.

Suntem la datorie și acum, plecăm la plug pe ogorul Domnului.

Nic. Marcovecă, ostaș.

O rugămintă.

Fr. Ioan Nicolae din com. Horia-Ialomița fiind suferind roagă pe frați a l aminti în rugăciunile lor. Suferă de 2 ani de gât.

In com. Vișădesti. — Romanății se va face adunare la Dumineca Tomii în 19 Aprilie. Veniți frați.

Florea St. Păslă

La Rădăuți-Bucovina

va fi o mare serbare în ziua de sf. Ogeorghe (23 Aprilie).

Serbarea se va face în sala cea mare a Casei Germane.

Venitul este destinat pentru zidirea Casei Oastei lui Isus Biruitorul.

NUMĂRUL NOSTRU DE PAȘTI, a plăcut foarte mult, prin bogăția și felurimea cuprinsului său. Ca și anul trecut, acest număr a fost alcătuit cu ajutorul dragilor noștri fraților N. VONICA, I. MARINI și TR DORZ.

Numărul acesta, din cauza sărbătorilor, ese numai în pagini.

La Dumineca Tomii (Ioan 20, 19)

Văzând patimile Tale și multa Ta suferință, Pe apostoli îi cuprinse îndoială, necredință, Si de groază, și de frica mulțimii însurăte, Săteau singuri într'o casă cu usile închise.

Dar în seara zilei care din mormânt ai invitat, Ai venit din nou la dânsi, cum era de aşteptat. Si după obișnuitul și frumosul «Pace văouă» Ai suflat Duhul peste dânsi, dându-le poruncă nouă

Ei s'au bucurat atunci văzând iar de Domnul lor, Văzând coasta Ta împinsă, și semnele cuelor.

Tar cănd a venit și Toma anul dintr-o "nvățăci", lăpu spus: «Am văzut pe Domnul», dar el nu-i crezut pe ei.

Si-ai venit a doua oară, când erau adunați toți, Să le dovedești, Isuse, că o să inviati din morți. Să a convins atunci și Toma că tu ești ca adevarat, Si de boala îndoelii, și-a frică și vine deacă...

Lechia acasta este, pentru noi din acest vîac,

Cea mai bună doctorie, este un minutul leac.

Căci de boala îndoelii, a frică, a necredință,

Ne îmbolnăim adesea și lăsăm calea credinței.

Si nu gasim altăceasă decât lângă crucea Ta, Prințivuți și ranile Tale și plângându-greșala grea.

Da, la cruce Te Isuse tot mereu în mbârbătm.

Si de frică, îndoială, lângă ea ne vine deacă...

I. TUDUSCUIC.

La prasnicul sf. Gheorghe.

ORI-ORI - ori te birue bălaurul, ori îl birui tu pe el.

Acum Joi avem praznicul sf. Gheorghe.

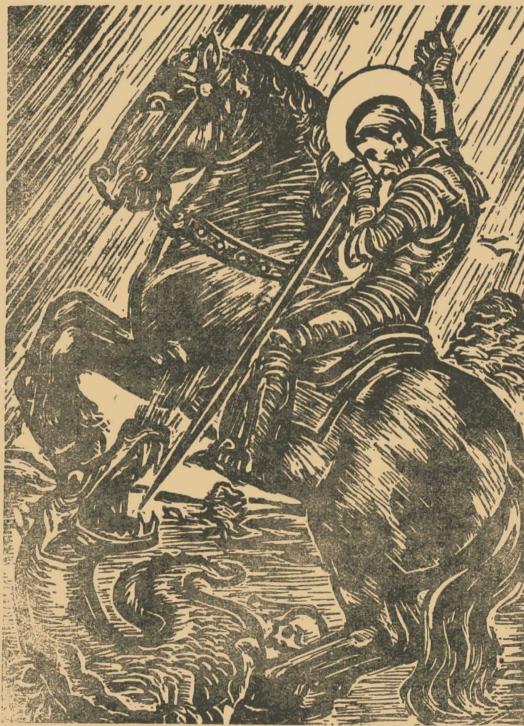
Despre sf. Gheorghe spun Viețile Sfintilor că s'a luptat cu un bălaur înfricoșat. Desigur, o luptă crâncenă va fi fost aceasta. A fost aşa zicând, o luptă pe „moarte și viață”. Era o luptă ce se dădea cu „ori-ori”; ori biruia sf. Gheorghe, ori biruia bălaurul. La urmă, a fost biruit și omorât bălaurul.

O astfel de luptă — în înțeles duhovnicesc — trebuie să purtăm și noi. E lupta cea mare cu „bălaurul cel mare care se chiamă diavol” (Apocalips 12, 9). Iar lupta aceasta se dă și azi cu „ori-ori”. Ori te biruie bălaurul”, ori îl birui tu pe el. Ori te biruie patima și păcatul, ori le birui tu pe ele. În lupta aceasta, Domnul Isus ne-a asigurat ajutorul lui și biruința lui. Sus pe Golgota, Domnul Isus l'a biruit pe bălaurul cel mare și tuturor celor ce l-au primit pe El, le-a dat lor putere să se facă copiii lui Dumnezeu (Ioan 1, 15) și să fie biruitori asupra păcatului.

Semnul copiilor lui Dumnezeu, semnul celor morți și inviații la o viață nouă prin moarte și invierea Domnului, este biruința. Este lupta lor „pe moarte și viață”; este biruința lor asupra bălaurului diavol.

Si totuși sunt atât de puțini luptători-biruitori. Sunt atât de puțin creștinii cari se luptă cu „ori-ori”.

Lupta măntuirii, lupta creștinului adevărat este lupta lui „ori-ori”. Dar creștinismul celor mai mulți creștini cade

tocmai în acest punct. Creștinismul a dat un fel de faliment tocmai la punctul acesta: își închipuie creștinii de azi că pot dobândi măntuirea trăind în pace cu „bălaurul”. Sau cel mult mai luându-se la hărță cu el, din când în când; prin postul Paștelor și pe la sărbători. Sau răinindu-l puțin azi, pentru ca els să treănească mâne. Duminează dimineață biruitor contra lui la biserică, iar după amiază biruit de el la cărciumă și petreceri.

Dar cu o astfel de luptă nu

se poate câștiga măntuirea. Căci lupta măntuirii e o luptă „pe moarte și viață”. Ori te biruie păcatul, ori îl birui tu pe el. Ori te omoară el, ori îl omori tu pe el. O altă cale de mijloc nu este.

Evanghelia ne arată acest adevăr în atâtea și atâtea chipuri.

„Cel ce vrea să fie prieten cu lumea, vrăjmaș se face lui Dumnezeu” (Iacob 4, 4). Deci categoric, lămurit: ori cu lumea, ori cu Dumnezeu. Ori cu Hristos ori cu Veliar. Ori

cu Dumnezeu, ori cu Mamona. Ori biruitor ori biruit. Ori mort, ori viu. Între biruitor și biruit, între mort și viu nu este o altă cale decât „căldicelel” dela Apocalips de care Domnul zice că il va „vârsa din gura Lui”.

Dragi frățiori din Oastea Domnului! Sf. Gheorghe este în special sfântul vostru, pentru că și el a fost un Tânăr ostaș care a luptat și a murit pentru Hristos.

El vă lăsat pilda luptei hotărătoare, pilda luptei care îl omoară pe „bălaurul”. Luptați-vă și voi lupa aceasta, care omoară patima și păcatul.

In revista „Lumina Tinerețului” din Arad, organul soc. Sf. Gheorghe (Nr. 17 an. 1936), citesc că societatea tinerilor din Părneava-Arad „a avut o organizație cu cor bun și o echipă de foot-bal. Ambele purtau numele de sf. Gheorghe”. Adeca, echipa de foot-bal dela Părneava, trebuie că avea o firmă ca aceasta:

Echipa de foot-bal „Sfântul Gheorghe”

Mare greșală, căci doar sf. Gheorghe nu s'a ocupat cu lupte de foot-bal, nici cu aranjări de petreceri. El n'a fost un foot-balist, nici un aranjator de petreceri, ci el a fost un luptător cu bălaurul și le-a lăsat și tinerilor pilda acestei lupte pentru Hristos și suflet; pilda luptei hotărâte contra patimilor și păcatelor.

In această luptă, voi tineri ostași, trebuie să vă arătați viața!

Din Puchenici-Prahova.

De cinci ani lucrăm cu Oastea

Avem acum o casă a Oastei unde ținem adunare.

Prea cucernice Părinte Trifa. Aflați că de cincînă lucrăm cu Oastea Domnului și acum ne bucurăm că ne-am făcut o casă de adunare în care ne adunăm în fiecare Sâmbătă seara și Dumineca după masă ca să iaudăm pe Domnul cel ce ne-a scos din întuneric la lumină. Si nerugăm pentru cel ce ne-a scos prin scumpele cuvintele din foia Isus Biruitorul și cărțile cele frumoase — pă. Iosif.

In seara de 10 Martie am avut la adunare în mijlocul nostru pe d-l profesor universitar Toma Culcea și pe pă. Bercil Aurel. Cuvintele auzite au făcut să lăcrămeze peste o sută de suflete cari au fost de față.

Săvăt să fie Domnul.

Frații Gheorghe, Petre D. Vasile, D-tru Pandă, Alecu P. Dinu din Puchenici-Prahova

De pe fronturi

A plătit un copil ca să ardă Biblia.

Fratele Udită Nicolae din comună Bărăști jud. Hunedoara, având Biblia în casă și cetind în ea, a fost văzut de un călugăr și pe urmă călugărul l-a cerut să se uite în ea. Dupăce l-a dat-o fratele, călugărul a dat la un copil un leu că să arunce în foc.

IOAN UDILĂ
oștaș Bărăști

Frumoasa adunare din com., Ilva-Năsăud.

In această comună gr. cat. oastea a avut o minunată adunare în ziua de 15 Martie. Au luat parte frații din 11 comune și 3 județe. Să strâns și un ajutor de 300 lei pentru un irate bolnav de picioare.

A căutat satul să ne impedece dar Domnul a biruit. Noi am răbdat și-am biruit.

Fr. Urs Vasile

După parastas și adunare duhovnicească.

Ziua de 25 Martie este și va fi pentru mine o zi în veci neșeară să din memoria și înimă mea.

A fost o zi lămuritoare de primăvară, care cu înțelegcione ne vorbește despre moarte și invierea noastră.

Cel ce au putut să vie la poftirea mea, și au simțit un puternic imbold al inimii, au fost de față cu iubirea sa. Eu din belșug am căpătat balzamul măngăierii, din adâncă dragoste a fraților ostași, venitii din: Chișinău, în frunte cu neuitatul fraților Nistor Melnic, (puternicul meu măngăier — dela scrierii scumpel mele și până astăzi); dela Limbenii vechi — jud. Bălți, — prea simpaticul și înțeleptul bătrân, ostaș — „moșu Andrei”, unul care căntă «cu înțelegere», din toată înimă, de zguduit pe toți ascultătorii. — «Oastea» din Basarabia este în drept să se măndrească cu asemenea ostaș bătrân, căntăreț înțelegător, care carte nu știe de loc. Au mai venit cu mare răvnă și dragoste frații și surorile din: Ustia — jud. Bălți, Negureni și Indărăptnici, jud. Orhei. — Eram o familie a lui Isus. Încă odată am gustat în realitate — marea dragoste creștină, ce leagă pe toți frații din Oastea Domnului Isus Biruitorul.

In ziua aceasta, precum și în ajun n'au lipsit cântecele cele prea frumoase ale Oastei, poezile cele înțelepte și cuvântările ieșite din belșugul inimii. Slujba sf. Liturghii și parastasul le-au săvârșit bunii părinți: Ieromonahul Ioanichie din m-rea Tipova — jud. Orhei, de neam căzăcesc, rus, — un om și un preot, «în care vîțeșug nu este» (Ioan 1, 47), care nu este în stare nimănui să facă râu, și preotul Filip Mihail din Soldănești — jud. Orhei, un răvnitor apostol al Bisericii și un sincer înțelegător al Oastei Domnului.

Slujbele și adunarea duhovnicească au fost într-o toată slava Domnului și într-o măngăiere și înțârriere ascultătorilor, cari frumos împodobneau tot timpul — poalele munților închisit.

— Isuse preaduce și Maicii preacurată: Primește rugăciunile și jertfele noastre — pentru fericierea adormitelor soției mele — Eufimia și pentru măntuirea noastră! Amin.

Pă. Vladimir Popovici.

Nu înjuga la carul mântuirii firea cea veche.

Prima și ultima condiție a mântuirii sufletești este să o rupi definitiv cu „carnea” și viața din Egipt... să moară în noi omul nostru cel vechiu... duhul să biruie carneea (Romani 8, 10)... cu ajutorul celui restignit pe Cruce să murim față de lume și să trăim împreună cu El (Romani 6). Tot cel ce n'apucă pe calea aceasta, nu poate înainta spre Canaan.

Până n'am isprăvit-o mai întâi cu firea cea veche, înzadar am plecat spre Canaan. Firea cea veche ne va sminti călătoria când nici nu ne aşteptăm.

Intr'un sat nemăsc s'a petrecut mai anii trecuți un lucru interesant. Două femei învățăseră un câine mare să tragă la un căruț cu care aduceau lapte de vânzare în oraș. Câinele dresat a făcut până la un timp bună ispravă, dar câinele tot câine rămâne. Într-o dimineață în drum spre oraș, câinele vede un iepure și îndată o la razna după el răsturnând laptele în drum. Toate strigătele femeilor au fost zadarnice; în

câine se trezise năravul lui de câine alergător după carne de iepure.

Exact așa să înfămplă și cu cei ce cred că se pot face mai buni fără să schimbe firea cea veche; fără să facă ceeace se cheamă naștere de nou.

Sunt atâtă și atâtă oameni cari își pun gând să se facă mai buni,... își pun în gând să se lase de unele năravuri urâte... își pun gând să mai impușneze din păcate. Ce lucru zadarnic! Astă înseamnă a înjuga câinile. La un moment dat, și poate neașteptat, firea cea veche, omul cel vechiu se trezește și răstoarnă totul. Până n'am aranjat-o mai întâi cu firea cea veche, nu putem de înainte.

La carul mântuirii nu înjuga firea cea veche.

(luată pe scurt din carte «Spre Canaan» ieșită acum de sub tipar. Citiți și răspundăți pe tot locul această frumoasă carte:

Depe frontul Hunedoarei.

Biruințele din județul Oastei.

Iubite părinte Iosif.

Pe lângă toate piedicile ce ne stau încale cu ajutorul Domnului ne vedem de luptă.

Pe sub muntele Relezați fratele Maier Lazăr din Vâlcele-rele împreună cu alții frați împreună lupiștori cu ei au aprins toate satele cu focul dragosteii de Hristos.

Tot asemenea I. Oogăj și A. Zătior din Cerna, într-duce la îndeplinire făgăduința de a îmbărbăta pe frați și cu toții împreună a vesti Evangheia Domnului Pe Valea-Berni și pădurile Hunedoarei.

Pe Valea Streiului nu-mi succape scrisul spre a arăta pe nume toți frații și surorile ce poartă din sat în sat vestea Împăratiei lui Dumnezeu.

La Nălați-Vad.

La Nălați-Vad frații din 15 comune au fost chemați dela sfânta biserică de cără primarul comunei la dânsul acasă unde au avut mari bucurii.

Cum eram în această adunare ostași ortodoci, înfrății cu mare parte din grecocatolici, am făut să arăt credincioșilor Biserici noastre, ce rosturi are Oastea Domnului.

Au vorbit mișcător Marii Oruia, fr. Lăzar Maier, etc...

La Ruși.

Părintele Păcurariu ne-a primit cu plăcere să petrecem acela seară în sfânta biserică. Cârcluma fiind aproape de biserici ne părea că stăm cu iadul față în față.

La ora 12 noaptea noi am încheiat spre a putea, a doua zi, luna parte la sfintele liturghii.

Cei dela cercinuță au rămas până în ziua...

La Telluc.

In Dumineca ortodoxiei înainte de măsă era pilnă biserică de nu mai putea sta cu oamenii de vorbă căci li se împărtea la ușă bisericii de pomana mâncare, și mai ales băutură cătă puteau să bea.

IN LOC DE „RĂMAS BUN“

— La despărțire —

*Seris a fost în cartea sortii
Că din clipele ființii
Eu să cresc strîin și singur
În spini suferinții...
... În bătăi de vânturi grele
Si de ghimpuri uscați de spine,
Toate căinicele male
Prefăcuți-său suspine*

*Și mai fostu-mi-a în carte
Scris, cu slove mari de jale,
Să fiu vesnic fără casă
Călător — și fără cale...
Când voi sta să-mi sprinț capul
Să m'ajung, «aceias soarte»
Alte vânturi să mă bădă;
Alte drumuri să mă poarte...*

*Intr-o zi de toamnă tristă,
Apăsat-de-atâta jale,
Undeva „ntr'un loc sub soare
Pași mi-am oprit în cale.
... Înțâlnim altă intimită,
Aștept chinurile grele.
Și-a mea înință strîină
S'a unit pe veci cu ele...*

*Și de-a lunga, ani de a rândul,
Nestință de somn și lene,
Multe slove-aur curs din peană
Multe lacrimi de sub genă...*

*Când s'apropia «furtuna»
Să isbăescă „valuri dese
Și să myriștească puținul
Ce din noi mai rămdăse...*

*Aplecatu-ne-am genunchi
Să am strigat spre cer ferbinți:
Sântă mie!, să slabă și umili
— Luptă pentru noi Părinte!..*

*Și-a luptat! Căci Dreapta-I sfântă
Orotu-ne-ne sub steluță,
De-am trecut prin „marea moartă”,
Prin pustiu, prin lupte grele...*

*Cât am stat în rugăciune,
Rădîcând spre ceruri plânsul,*

*Cu dușmanii cei puternici
Pentru noi, lupatulă Dânsul...*

*Când curgeau prigoane — ploaie —
De se-ninse bădălia,
Noi eram în «Turn» cu toți
«Cafele» și «Neemia»...
Iar acolo, sus pe ziduri,
Cu mistria și cu dalia,
Am clădit mereu cu-o mână
Și ne-am apărat cu alta...*

*Azi m'ajunge tarâs scrișul,
Iar — să plec — îmi vine rândul,
Încoito m'or duc pași,
Încoito m'ore duc gândul...
Și mă doare despărțirea
Dintr-o clipă, așa pustie;
După atâta suferință,
După atâta bucurie...*

*Jalea — scumpe «Neemia», —
N'am putere-a mi-o ascunde,
Că din cela trei — o «calăfă» —
Ii se duce... — nu știu unde...*

*... Eu mă duc, dar glas de rugă
Spre Târta cea albăstră,
Răduca-vă în totdeauna
Pentru biruința voastră...
Voi sfîni cu mîi de lacrimi
Prafal farină uscate,
Pe obrajii-mi arși de chinuri
Mâini dușmane când v'or bate...*

*... Fraji de luptă și de lacrimi
Niculijă și Marini,
Eu mă duc, căci seris imi este:
Vesnic, frate cu străin...
Voi rămdnești... gândul asta
Prinde-n suflet să mă doară...
Vă sărat, în clipă asta
Poate cea din urmă oară,
Iar pe cei ce-mi ascultă
A-le susținelui corz'*

*Il îmbrățeșez în Domnul
Eu, sărmulanul : TRAIAN DORZ.*

Zece lăutari în slujba Domnului.

Prea cucernice părinte Iosife.

Reflorii de pe frontul Domnului, unde am sămânăt cuvântul Evangeliei, după cum sf. voastră ne-așteptă, vă raportează pe scurt următoarele:

Mare mi-a fost mirarea când în com. Vadu-Săreștilor, un neobosit lupiștor al lui Isus Biruitorul a înighesbat o ceată de lăutari în număr de vre-o 10, care înainte slăveau pe satan iar azi slăvesc pe Domnul.

La adunarea care a fost la fr. Nae Tudor s'a strâns tot satul să vadă ce fac acești lăutari. El au început să cânte «Mai că pururea Fecioară» de se cutremura casa. Apoi au făsit din casă mergând pe stradă

cândând de parcă și îngeril din cer ascultau.

Dar satan a pus pe un creștin de nume ca să sară la ei. Că deține căntării de la deasă să strice datinele bătrânești. Să nu vă mai prind că, cântări d'astea că ne sparg viorile strigă el.

Bieltele oi blânde s'au dus acasă zicând că asta a fost dela diavolul Cum înainte când li înaintam la cărăciună îl plăcea far acum când căntări Domnului zice că ne sparge viorale.

Deci la luptă frați! Nu mai stați pe gânduri.

Mihai Lemnaru.
ostaș Buzău.

Chemare

la Domnești—Muscel.

O Oaste nouă a pornit la drum și în comuna noastră.

Frații sunt rugați a-i cerceta.

E rugat fr. Zaharia Constantinescu din Găești a merge în mijlocul fraților de acolo cari duc o luptă grea.

Iacobescu N. Gheorghe.

Eram pierduți...

Cucernice Părinte Trifa,

In numele Domnului îți urăm sănătate pentru a ne conduce mai departe pe calea mântuirii căci până nu am auzit glasul și voastre eram pierduți sufletește și trupește. Dar cînd cărțile dela Oaste am cunoscut și noi lumina, ca orbul diu E vanghelie.

Noi ostașii din com. Văleni jud. Olt suntem la datorie.